

# یادمان بیستمین سالگرد قتل های سیاسی پاییز ۱۳۷۷ - ۷ ، ۸ دسامبر ۲۰۱۸ در ها نو فر

## [آفیش برنامه](#)

[\(کلیک کنید در این جا\)](#)

### اطلاعیه شماره ۱

#### یادمان بیستمین سالگرد قتل های سیاسی پاییز ۱۳۷۷

“هر فردی حق آزادی عقیده و بیان دارد و این حق مستلزم آن است که کسی از داشتن عقاید خود بیم و نگرانی نداشته باشد.” (ماده ی ۱۹ اعلامیه حقوق بشر)

بیست سال از قتل های سیاسی پاییز ۷۷ می گذرد. در آن برهه ی زمانی، پیروز دوانی، فعال سیاسی و مؤسس بولتن پژوهشی «پیام امروز»، حمید حاجی زاده، شاعر و منتقد حکومت، به همراه پسر ۹ ساله اش کارون، داریوش فروهر و پروانه اسکندری از چهره های سیاسی دگر اندیش، مجید شریف، عضو هیئت تحریریه ی «ایران فردا»، محمد مختاری و محمد جعفر پوینده از اعضای فعال و مؤثر دوره ی سوم کانون نویسندگان، به گونه ای زنجیره ای و فجیع ترور میشوند.

قتل های سیاسی پاییز ۷۷ به دنبال سلسله ترورهای سیستماتیک بودند که جمهوری اسلامی از آغاز روی کار آمدنش، بنا بر ماهیت فرهنگی واپس گرایانه اش در داخل و خارج از ایران، برنامه ریزی و به مرحله ی اجرا درمی آورد. از آن جمله می توان به ترور دکتر کاظم سامی، دکتر تفضلی، احمد میرعلایی، غفار حسینی، ابراهیم زال زاده، عبدالرحمان قاسملو، صادق شرفکندی، نوری دهکردی و بسیاری دیگر اشاره کرد که حکومت به موازات اعدام های رسمی هزاران فعال سیاسی

و اجتماعی در زندان‌های مخوفش، پی در پی طراحی کرده و انجام می‌داد. این ترورها با هدف سرکوب و حذف فیزیکی انسان‌های دگراندیش صورت می‌گرفت که ترویج کننده و پیش برنده‌ی اندیشه‌های مستقل، منتقد حکومت و بالنده‌ای بودند که دیگران را به تفکر چرایی و انتقادی در برابر فرهنگ سرکوب، سانسور و بردگی وا می‌داشتند.

این قتل‌های سیاسی، انفجاری اجتماعی و سیاسی را در ایران و در جامعه‌ی بین‌المللی دامن زدند. موج اعتراضات خانواده‌های این عزیزان و خبر سوگواری آن‌ها که با اعتراضات گسترده مردم همراه شد، به طور گسترده از طریق رسانه‌های داخلی و خارجی بازتاب یافت.

موج این اعتراضات مردمی، جمهوری اسلامی را برای اولین بار وادار ساخت که پاسخی هرچند ناروشن و مغشوش نسبت به ترورهای سیستماتیک خود بدهد. به همین سبب، پاییز ۱۳۷۷ را می‌توان نقطه عطفی در اعتراضات مردمی نسبت به کشتار دگراندیشان دانست.

اگر چه موج این اعتراضات گسترده بود ولی روند پیگیری ترورها، آن گونه که انتظار میرفت به سرانجامی نرسید. پرونده این ترورها مُثله شد، یکی از مهره‌های کلیدی و برنامه ریز این قتل‌ها، در زندان به قتل رسید. وکیل خانواده‌ها، روانه‌ی زندان شد و دادگاهی پشت درهای بسته و بی حضور خانواده‌ها و وکلایشان تشکیل شد. جمهوری اسلامی سعی کرد بار دیگر با تحریف تاریخ، این ترورهای سیاسی را مشمول مرور زمان کند تا برای همیشه از حافظه‌ی تاریخی مردم ایران محو شود. اما پیگیری و دادخواهی خانواده‌های این عزیزان و هم چنین برپایی مراسم گسترده یادمان این بزرگان در داخل و خارج ایران نگذاشت که این واقعه‌ی مهم تاریخی مشمول مرور زمان شود و نقشه حاکمان جمهوری اسلامی را برای محو شدن این واقعه‌ی مهم، نقش برآب کرد.

بیستمین یادمان این عزیزان، مجالی است برای بازخوانی و تأمل در فاجعه قتل‌های سیاسی و سیستماتیک در ایران. گرچه پاسخ به دادخواهی خانواده‌ها ناتمام ماند، اما تلاش پی‌گیر آن‌ها، وکلا و یاران متعهدشان در افشای این جنایات، نشان داد که پرونده‌ی این ترورها در برابر آگاهی جمعی مردم ایران همواره باز است.

ما در بیستمین سالگرد آن جنایات سیاسی حکومتی، گرد هم خواهیم آمد تا یاد عزیزانی را پاس بداریم که در مقابل حکومت سرکوب و خفقان ایستادند و جان بر سرآرمان‌های خویش نهادند.

- بیستمین یادمان، مروری است برآن بیداد و تلاش خستگی ناپذیر خانواده های این عزیزان و همدلان آنان برای دادخواهی. این دادخواهی چیزی نخواهد بود جز محاکمه‌ی جمهوری اسلامی در دادگاهی مستقل، بی طرف و علنی با هدف روشن شدن ابعاد این جنایات و در نهایت مجازات حاکمان جمهوری اسلامی به جرم جنایت علیه بشریت! به امید آن روز!

زمان: ۷، ۸ دسامبر ۲۰۱۸

محل برگزاری: خانه کارگاه Kargah Haus و FAUST Zur  
Bettfedernfabrik 1, 30451 Hannover

برای تماس با ما: +۴۹۱۷۷۸۴۱۶۱۳۲۳

E-Mail: [kannon.hannover@gmail.com](mailto:kannon.hannover@gmail.com)

[www.facebook.com](http://www.facebook.com)

برای اطلاع بیشتر: وبلاگ یادمان <https://goo.gl/phU5nq>

## اطلاعیه شماره دو

### بیستمین یادمان قتل های سیاسی پائیز ۱۳۷۷

“اکنون جنون رودابه است این سرزمین. می گفתי فرهنگ ما بی چراست.

اکنون نیستی که ببینی از دهان ها هزاران چرا جاری است.”<sup>(۱)</sup>

” دارهایتان را بر زمین بکوبید

و طناب هایتان را در فضا برافرازید

من آماده ام

تا مرگی جانکاه را بیازمایم

من آنگاه که قلم در دست گرفتم

دانستم

که باید عرق های مرگ را بر چهره

بیازمایم

دانستم

که باید آویزان شوم

از فراز طناب های چهل

و خاموش شوم

تا عشق بماند

تا قلم بماند

دور از هراس زمانه

تا فرهنگ بماند

دور از دسترس غارتگران

تا تاریخ بماند

دور از هجوم خنجر بدستان <sup>(2)</sup> “

بیست سال از قتل های سیاسی آذر ۷۷ می گذرد. پائیزی خونین که با قتل های زنجیره ای فعالان سیاسی، نویسندگان و دگراندیشان در تاریخ ایران زمین رقم خورد. واقعه ای که به خشم و اعتراضات عمومی مردم و روشنفکران در داخل و خارج ایران انجامید.

ما خانواده های این عزیزان به همراه همفکران و یاران متعهدشان در این بیستمین سالگرد دور هم جمع خواهیم شد تا گرامی بداریم یاد این عزیزان را و پاس بداریم اندیشه های شان را، اندیشه هایی که برای تحقق شان بهای سنگینی پرداخته اند. دور هم جمع خواهیم شد تا داد خواهیم بیداد را، بار دگر و بار دگر، تا بماند و بماند آن زخم در بستر تاریخ. تا بماند و بماند آن اندیشه که بالنده است و بالنده.

ما در هفتم و هشتم دسامبر ۲۰۱۸ در هانوفر، کارگاه منتظر شما خواهیم بود.

**جمعه هفت دسامبر از ساعت ۱۷** گشایش نمایشگاه حسین زاده ( مختاری )، پرستو فروهر، نازنین پوینده ، ابوالقاسم شمس و بهروز نقی پور

**شنبه هشت دسامبر از ساعت ۱۴ ( ورود به سالن از ساعت ۱۳ ) :**

– نمایش فیلم ” زخم باز ” کاری از حسین جهانی در باره قتل ها و ترورهای سیاسی در جمهوری اسلامی

▪ سخنران ها :

– حسین دوانی، برادرزنده یاد پیروز دوانی

– فرخنده حاجی زاده ، خواهرزنده یاد حمید حاجی زاده

– مهشید شریف، همسر زنده یاد مجید شریف

– پرستو فروهر، فرزند زنده یادان پروانه اسکندری و داریوش فروهر

– سهراب مختاری، فرزند زنده یاد محمد مختاری

– سیما صاحبی، همسرزنده یاد محمد جعفر پوینده

– منیره برادران : ” دادخواهی، یادآوری های بی پایان ”

▪ – موزیک گروه ماهور ( رمزانی) با آواز گلی جهانگیری

زمان: ۷، ۸ دسامبر ۲۰۱۸

محل برگزاری: خانه کارگاه Kargah Haus و FAUST

**Zur Bettfedernfabrik 1, 30451 Hannover**

برای تماس با ما : + ۴۹۱۷۷۸۴۱۶۱۳۲۳

E-Mail: [kannon.hannover@gmail.com](mailto:kannon.hannover@gmail.com)

[www.facebook.com](http://www.facebook.com)

برای اطلاع بیشتر: وبلاگ یادمان <https://goo.gl/phU5nq>

برگزارکنندگان بیستمین یادمان:

کانون کنشگران دمکرات و سوسیالیست-هانوفر

خانواده پوینده

---

1- گزیده ای از سخنرانی مریم حسین زاده (مختاری) در مراسم  
خاکسپاری همسرش

2- سروده‌ای از سیما صاحبی (پوینده)